

**PUHE LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN
3-VUOTISPÄIVÄLLE OMISTETUSSA
MOSKOVAN TYÖLÄISTEN, TALONPOIKIEN
JA PUNA-ARMEIJALAISTEN EDUSTAJAIN
NEUVOSTON, VKP(b):n MOSKOVAN KOMITEAN
JA MOSKOVAN KAUPUNGIN
AMMATTILIITTONNEUVOSTON JUHLAISTUNNOSSA
MARRASKUUN 6 p:nä 1920**

(Jatkuvia suosionosoituksia.) Toverit, olemme kokoontuneet tänään tänne proletariaattimme taistelun päivien merkeissä, vallankumouksellisten saavutuksiemme merkeissä. Tänään voimme juhlia voittoamme. Vaikka elämä on ollut tavattoman raskasta ja vihollisemme ovat tehneet ennen kuulumattomia ponnistuksia, olemme kuitenkin voittaneet. Olemme jo kolme vuotta käyneet voiton tietä. Se on jättiläisvoitto, jota kukaan meistä ei olisi ennen uskonut mahdolliseksi. Kolme vuotta sitten Smolnassa ollessamme Pietarin työläisten kapina osoitti meille, että se on yksimielisempi kuin olimme osanneet odottaa, mutta jos meille sinä yönä olisi sanottu, että kolmen vuoden kuluttua asiat ovat näin kuin ne nyt ovat, että saavutamme tämän voittomme, niin kukaan, suurinkaan optimisti ei olisi sitä uskonut. Me tiesimme silloin, että voittomme on varma vasta sitten, kun asiamme voittaa koko maailmassa, ja siksi pä ryhtyessämme suorittamaan tehtäväämme perustimme laskelmamme yksinomaan maailmanvallankumoukseen. Imperialistinen sota mullisti kaikki aikaisemmat elämänmuotomme, emmekä voineet tietää, millaiseksi tulisi kehittymään taistelu, joka oli jatkunut paljon kauemmin kuin oli saatettu odottaa. Nyt kolmen vuoden kuluttua nähdään, että olemme paljoo voimakkaampia kuin ennen, joskin myös maailman porvaristo on vielä hyvin voimakas, mutta vaikka se onkin paljoo voimakkaampi kuin me, voidaan kuitenkin sanoa, että olemme voittaneet. Olemme suunnanneet

kaikki voimamme tämän porvariston hajottamiseen, ja tässä suhteessa työmmme on ollut menestyksellistä. Se johdetaan siitä, että perustimme laskelmamme maailmanvallankumoukseen, ja nämä laskelmat ovat olleet ehdottomasti oikeita. Tiesimme, että koko maailma kulkee kohti romahdusta, tiesimme, että imperialistisen sodan jälkeen asiat eivät voi jäädä ennalleen, sillä imperialistinen sota mullisti juurta myöten kaikki vanhat taloudelliset ja juridiset suhteet, mullisti koko sen elämänjärjestyksen, jonka varassa vanha järjestelmä oli siihen saakka pysynyt pystyssä. Ja mikäli tällaisena aikana, kun imperialistinen sota oli valmistellut romahdusta tuhat kertaa suuremmassa määrin kuin propagandamme, proletariaatti nousee voitokkaaseen kapinaan yhdessäkin maassa, niin se riittää järkyttämään maailman porvariston voimia.

Kun nyt luomme yleissilmäyksen kansainvälisiin suhteisiin — olemmehan aina korostaneet, että katsomme asioita kansainväliseltä kannalta — ja tarkastelemme Neuvosto-Venäjää vastaan käytyjen sotien historiaa, niin näemme, että olemme solmineet rauhan miltei kaikkien meitä ympäröivien porvarillisten pikkuvaltioiden kanssa, joissa kidutetaan ja vainotaan bolshevikkeja. Nämä valtiot ovat täydellisesti Ententen palvelijoita ja orjia ja haluavat tuhota ja hävittää Neuvosto-Venäjän, mutta siitä huolimatta olemme kuitenkin solmineet niiden kanssa rauhan vastoin Ententen tahtoa. Kolme sellaista mahtavaa valtakuntaa kuin Englanti, Ranska ja Amerikka eivät kyenneet yhtymään meitä vastaan ja kärsivät tappion sodassa, jonka ne alkoivat yhteisvoimin meitä vastaan. Miksi? Siksi että näiden maiden talous, niiden elämä on saatettu rappiolle, siksi että ne ovat puoleksi ruumiita, siksi että ne eivät voi elää entiseen tapaan, siksi että luokka, jonka tahto pitää niitä pystyssä, porvariluokka, on mädännyt. Se syytytti imperialistisen sodan ja saattoi tuhoon yli 10 miljoonaa ihmistä. Minkä vuoksi? Sen vuoksi, että maailman pieni kapitalistiryhmä tahtoi jakaa keskenään maailman. Täten tämä luokka revähdytti itsensä, järkytti omaa perustaansa, ja niin voimakkaalta kuin se nyt näyttäneekin sotilaallisessa suhteessa, se on sisäisesti voimaton. Tämä ei ole enää bolshevistikistä sananjulistusta, vaan tulella ja miekalla oikeaksi todistettu tosiasia. Niin rikkaita ja voimakkaita kuin porvarit lienevätkin, he ovat tuhoontuomittu

luokka, jota vastoin me olemme luokka, joka on saavutettava voiton. Ja joskin olemme heikompia kuin he, olemme käyneet kolme vuotta voitosta voittoon, ja meillä on oikeus sanoa lainkaan kerskailematta, että olemme voittaneet.

Kun sanomme näin, meidän ei pidä unohtaa myöskään asian toista puolta, ei pidä unohtaa, että olemme voittaneet vain puoleksi. Olemme voittaneet siksi, että olemme kyenneet pitämään puolemme valtioita vastaan, jotka ovat meitä voimakkaampia ja sen lisäksi liittoutuneet maastamme paenneiden riistäjien — tilanherrain ja kapitalistien kanssa. Olemme koko ajan tietäneet emmekä unohda, että ajamamme asia on kansainvälinen asia, ja niin kauan kuin ei kaikissa valtioissa — muun muassa rikkaimmissa ja sivistyneimmissä valtioissa — ole tapahtunut kumousta, niin kauan voittomme on vain puoli voittoa tai ehkä vähemmänkin. Mutta nyt käymme voitokkaita taisteluja Wrangelia vastaan; joka päivä odotamme tietoja, jotka vahvistavat odotuksemme. Olemme varmoja, että ellemme onnistu valloittamaan Krimiä lähipäivinä, valloitamme sen aivan lähiaikoina, mutta meillä ei ole mitään takeita siitä, että se on maailman porvariston viimeinen yritys hyökätä meitä vastaan. Päinvastoin meillä on tietoja, että keväällä yritetään uudelleen. Tiedämme, että heidän onnistumismahdollisuutensa ovat vähäiset, ja tiedämme senkin, että sotavoimamme tulevat olemaan vankemmat ja mahtavammats kuin minkään muun valtion, mutta kaikesta tästä huolimatta vaara ei ole ohi, se on olemassa ja tulee olemaan siihen saakka, kunnes vallankumous voittaa yhdessä tai muutamassa kehittyneessä maassa.

Me tiedämme, että asiat kehittyvät tähän suuntaan, tiedämme, että viime kesänä Moskovassa pidetty III Internationalen II kongressi suoritti ennen näkemättömän jättiläistyön. Ehkä eräillä teistä oli tilaisuus kuulla тов. Zinovjevin selostus, jossa hän kertoi seikkaperäisesti Saksan riippumattomien Hallen edustajakokouksesta⁷². Luultavasti saitte konkreettisen kuvan siitä, mitä tapahtuu yhdessä niistä maista, joissa vallankumouksen mahdollisuudet ovat suurimmat. Mutta samaa tapahtuu nyt kaikissa maissa. Kommunistinen liike on kehittynyt, lujittunut ja kiteytynyt puolueeksi kaikissa kehittyneissä maissa. Maailmanvallankumous on tänä aikana kärsinyt useita tappioita pienissä

maissa, joissa suursaalitajat ovat auttaneet tukahduttamaan liikkeen; niinpä esim. Saksa auttoi tukahduttamaan Suomen vallankumouksen ja kapitalismin jättiläiset — Englanti, Ranska ja Itävalta — tukahduttivat Unkarin vallankumouksen. Mutta tukahduttamalla sen ne lisäsivät tuhatkertaisesti vallankumouksen aineksia omiinsa. Ja nyt ne ovat voimattomia taistelussa pääasiallisesti siitä syystä, ettei niiden selusta ole suojattu, sillä minkään maan työläiset ja talonpojat eivät halua taistella meitä vastaan ja on käynyt ilmi, ettei merimiessankareita ole vain meillä, Kronstadtissa, vaan myös siellä. Meidän Mustalla merellä olleiden merimiesten nimet liittyvät kaikkialla Ranskassa Venäjän vallankumouksen muistoihin; Ranskan työläiset tietävät, että ne, jotka ovat nyt pakkotöissä Ranskassa, nousivat kapinaan Mustalla merellä, koska eivät halunneet olla Venäjän työläisten ja talonpoikain pyöveleitä. Juuri sen vuoksi Entente on nyt heikompi, juuri sen vuoksi sanomme rauhallisesti, että kansainvälisessä suhteessa asemamme on turvattu.

Mutta voittomme, toverit, ei ole läheskään täydellinen, emme ole saavuttaneet vielä puoltakaan tästä voitosta. Niin, olemme saaneet jättiläisvoiton Venäjän työläisten ja talonpoikain itseuhrautuvaisuuden ja innostuksen ansiosta, onnistuneet osoittamaan, että Venäjä kykenee synnyttämään muitakin kuin yksityisiä sankareita, jotka nousivat taisteluun tsarismia vastaan ja uhrasivat henkensä aikana, jolloin työläiset ja talonpojat eivät tukeneet heitä. Ei, olimme oikeassa sanoessamme, että Venäjä nostaa tällaisia sankareita joukkojen keskuudesta, että Venäjä voi synnyttää noita sankareita sadoittain, tuhansittain. Sanoimme, että niin tulee tapahtumaan ja että silloin kapitalismi kärsii tappion. Perustekijänä, joka on turvannut meille nyt voiton, voittomme peruslähteenä on se sankaruus, itseuhrautuvaisuus ja ennen kuulumaton sisukkuus, jota taisteluissa osoittivat puna-armeijalaiset uhraten henkensä rintamalla ja jota osoittivat kovia kokeneet työläiset ja talonpojat, varsinkin teollisuustyöläiset, joista useimmat ovat näinä kolmena vuotena saaneet kärsiä enemmän kuin kapitalistisen orjuuden alkuvuosina. He olivat valmiit kärsimään nälkää, vilua ja puutetta valtansa säilyttämiseksi. Ja tällä sisullaan, tällä sankaruudellaan he loivat selustan, joka tällä hetkellä on osoittautunut ainoaksi lujaksi selus-

taksi, jollaista ei ole muilla nykyisin taistelevilla voimilla. Juuri sen vuoksi olemmekin voimakkaita ja lujia, kun taas Entente hajoaa ja hajoaa aivan meidän nähtemme.

Mutta pelkällä innostuksella, intomiehellä, sankaruudella ei voida viedä päätökseen vallankumousta, ei voida viedä sitä lopulliseen voittoon. Siten saatettiin torjua vihollinen, kun se hyökkäili kimppuumme ja ahdisti meitä, siten saatettiin saada voitto verisessä ottelussa, mutta yksistään siten ei voida suorittaa tehtävää loppuun saakka. Se ei riitä, sillä ratkaistavanamme on nyt tehtävän toinen, suurempi, vaikeampi puoli. Ja muodostukoon tämänpäiväinen voitonjuhlamme, voitonvarmuutemme voimaksi, jonka avulla ratkaisemme yhtä voitokkaasti tämänkin puolen tehtävästä. Pelkkä työläisten ja talonpoikain innostus, heidän valmiutensa uhrata elämänsä ei riitä tehtävän tämän puolen ratkaisemiseksi, sillä tämä toinen tehtävä on mitä vaikein, luonteeltaan rakentava, luova. Me saimme perinnöksi kapitalismilta rappiolle saatetun kulttuurin, hävitettyjen tehtaiden ja epätoivoon joutuneen sivistyneistön lisäksi vielä hajanaiset, sivistymättömät joukot, yksityisyrittäjät, sekä sen, ettei osata eikä ole totuttu tekemään yksimielisesti yhdessä työtä, ettei käsitetä sitä, että on vedettävä risti vanhan päälle.

Se pitää meidän nyt ratkaista. Tulee muistaa, että meidän on käytettävä hyväksemme tämänpäiväistä mielialaa, juurutettava se pitkäksi aikaa työhömmehän tehdäksemme lopun talouselämämme kaikesta hajanaisuudesta. Vanhaan ei voida enää palata. Kukistamalla riistäjien vallan me teimme työstä jo enemmän kuin puolet. Meidän on nyt liitettävä yhteen kaikki uurastajat, naiset ja miehet, ja saatava heidät tekemään työtä yhdessä. Olemme astuneet tänne niin, kuin valloittaja astuu uuteen paikkaan, ja vaikka joudumme tekemään työtä sellaisissa olosuhteissa, olemme kuitenkin saaneet voiton rintamalla. Näemme, että tänään työmme sujuu paremmin kuin viime vuonna. Tiedämme, ettemme voi ruokkia kaikkia, emme ole varmoja siitä, ettei nälkä ja vilu kolkuta talojen, mökkien ja töllien oviin, mutta siitä huolimatta tiedämme voittaneemme. Tiedämme, että tuotantovoimamme on tavattoman suuri nytkin, raskaan imperiaalistisen sodan ja kansalaissodan jälkeen, tiedämme, että voimme pelastaa sekä työläiset että talonpojat nälältä ja vilulta, mutta sitä varten meidän olisi laskettava kaikki

mitä meillä on ja jaettava se niin kuin kuuluu. Tähän ei meistä ole, sillä kapitalismi on opettanut jokaisen pienyrittäjän ajattelemaan pääasiassa itseään, sitä, miten voisi rikastua ja pääsisi pikemmin rikkaiden kirjoihin, mutta se ei ole opettanut taistelemaan yhteisvoimin tietyn päämäärän saavuttamiseksi. Meidän on nyt pidettävä ohjeitamme muuta. Ratkaistavanamme on nyt toinen, vaikeampi osa tehtävästämme. Innostus, joka meidät on vallannut, voi kestää vielä vuoden, vielä viisi vuotta. Meidän tulee kuitenkin muistaa, että kamppailussa, jota joudumme käymään, ei ole mitään muuta kuin pikkuseikkoja. Kaikkiialla meitä odottavat pienet talousasiat. Sitä paitsi tiedätte, että tämän talouselämän liikkeellepaneva koneisto muodostuu pikku osista — entisistä työntekijöistä: pikkuvirkamiehistä, pikkubyrokraateista, joille on ominaista vanha itsekkyyys. Nykytilanteessa tehtävämme on taistella sitä vastaan. Näinä juhlapäivinä, päivinä, jolloin olemme voiton mielialan vallassa, Neuvostovallan kolmantena vuosipäivänä, meidän on kohotettava korkealle työntomme, työtarmomme, päättäväisyytemme, sillä siitä riippuu nyt työläisten ja talonpoikain mahdollisimman nopea pelastaminen, kansantalouden pelastaminen, ja silloin näemme, että tällä alalla saavutamme vielä suuremman ja kestävämmän voiton kuin kaikissa aikaisemmissa, verisissä taisteluissa. (Jatkuvia suosionosoituksia.)

*Julkaistu v. 1920 kirjassa:
„Moskovan työläisten, talonpoikain ja
puna-armeijalaisten edustajain Neuvoston
istuntojen pikakirjoituspöytäkirjat”*

Julkaistaan kirjan tekstin mukaan